

Indien de aanvraag op de imperatieve afwijzingsgronden van artikel 30 Vreemdelingenwet kan worden afgewezen behandelt het AC deze zaak als te doen gebruikelijk op grond van dit artikel.

In de gevallen waarin de vraag rijst naar de toepassing van artikel 1F

Vluchtelingenverdrag wordt de beschikking in beginsel niet in het AC afgedaan.

Indien er evenwel aanwijzingen zijn dat artikel 1F mogelijk van toepassing is, en de aanvraag wordt afgedaan op de imperatieve afwijzingsgronden van artikel 30

Vreemdelingenwet, dient de betreffende IND-medewerker de volgende passage in de brief aan de korpschef op te nemen:

“Voor de goede orde wijs ik er op dat betrokkene zich mogelijk schuldig heeft gemaakt aan het plegen van misdrijven tegen de menselijkheid, oorlogsmisdrijven en lof ernstige niet-politieke misdrijven zoals omschreven in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag. Dit betekent mogelijk dat betrokkene op geen enkele wijze verblijf mag worden toegestaan. Iedere daartoe strekkende aanvraag dient te worden voorgelegd aan de IND, Regionale Directie Zuid-West, unit 1F-zaken. Ik verzoek om hiervan een aantekening te maken in uw registratiesystemen.”

De betreffende IND-medewerker (persoon met bevoegdheid tot wijzigen basisregistratie) dient hiervan de volgende aantekening te maken in INDIS (in het VS, onder basisregistratie, wijzig, opmerkingen): *“Bij aanvraag betrokkene, contact opnemen met unit 1F”*. Daarnaast dient, indien de aanvraag wordt afgewezen op grond van artikel 30, onder a of onder d, het verantwoordelijke of ontvangende land op de hoogte te worden gesteld van aanwijzingen dat artikel 1F mogelijk van toepassing is.

Overigens dienen voornoemde handelingen ook te worden uitgevoerd indien de aanvraag uiteindelijk in het OC wordt afgedaan op de imperatieve afwijzingsgronden en er zijn aanwijzingen dat artikel 1F mogelijk van toepassing is.

De unit 1F van de Regionale Directie Zuid-West van de IND¹ beheert een interne trefwoordenlijst 1F-zaken (bijlage 4). Deze is van belang bij het signaleren van omstandigheden die erop wijzen dat artikel 1F mogelijk van toepassing is.

b. Wanneer doorverwijzen binnen AC voor nader gehoor op 1F-aspecten

Ten behoeve van een snelle en zorgvuldige besluitvorming is het van belang dat de aanwijzingen dat artikel 1F mogelijk van toepassing is in een zo vroeg mogelijk stadium worden gesignaleerd en in een nader gehoor aan de orde komen. Als tijdens het eerste gehoor in het AC blijkt dat de aanvraag niet kan worden afgedaan op de imperatieve afwijzingsgronden van artikel 30 Vreemdelingenwet en daarbij tevens blijkt van mogelijke indicaties om artikel 1F tegen te werpen, kan er aanleiding zijn om betrokkene in het AC nader te horen met specifieke aandacht voor deze 1F-indicaties. Voordat hiertoe wordt besloten dient de AC-medewerker eerst contact op te nemen met de unit 1F. Indien in samenspraak met de unit 1F wordt besloten om het nader gehoor in het AC te laten plaatsvinden, kan de unit 1F de AC-medewerker voorzien van relevante vragen. Het is van belang om aan de hand van concrete vragen gedurende het nader gehoor in het AC zoveel mogelijk twijfel omtrent mogelijke 1F-indicaties weg te nemen. Ten behoeve van het nader gehoor in het AC dienen in een interne memo de mogelijke 1F-indicaties en de relevante vragen te worden aangegeven.

¹ In overleg met de Regionale Directie Zuid-West kan worden besloten om de behandeling van bepaalde 1F-zaken in andere IND regio's te laten plaatsvinden. Hiervoor worden dan aparte werkafspraken gemaakt.

Een indicatie dat artikel 1F mogelijk van toepassing is wordt in ieder geval gevormd door verklaringen van betrokkene of door informatie uit andere bron. Voorts is iedere functie waarbij betrokkene serieus verdacht kan worden van betrokkenheid bij schendingen van mensenrechten, in beginsel een indicatie dat artikel 1F van toepassing kan zijn. De interne trefwoordenlijst 1F-zaken (bijlage 4) is van belang bij het signaleren van omstandigheden die erop wijzen dat artikel 1F mogelijk van toepassing is. Voorts draait het met name om de volgende elementen en concrete vragen die van belang zijn om zoveel mogelijk twijfel omtrent mogelijke 1F-indicaties weg te nemen. Wellicht ten overvloede wordt opgemerkt dat allereerst contact dient te worden opgenomen met de unit 1F, alvorens de hieronder genoemde vragen in een gehoor aan de orde komen:

- is betrokkene werkzaam geweest voor een onderdeel van een regerings- of overheidsorgaan, bijvoorbeeld voor een onderdeel van het leger, de veiligheidsdienst of de politie, dat volgens gezaghebbende en vrij toegankelijke rapportages op systematische wijze en/of op grote schaal misdrijven als bedoeld in artikel 1F heeft gepleegd in de periode dat betrokkene daar werkzaam was;
- is betrokkene werkzaam geweest voor een regering(sorgaan) of organisatie/dienstonderdeel waarvan de Staatssecretaris op basis van informatie van Buitenlandse Zaken of andere hiertoe geëigende instanties heeft geconcludeerd dat aan personen die behoren tot bepaalde categorieën van deze organisatie en die een verblijfsvergunning aanvragen in Nederland in de regel artikel 1F zal worden tegengeworpen en/of pleegde de organisatie waarvoor betrokkene werkzaam is geweest misdrijven als bedoeld in artikel 1F;
- heeft betrokkene (para)militaire of terroristische handelingen verricht in een periode waarvan bekend is dat zijn land c.q. de organisatie/dienstonderdeel/groepering waartoe hij behoorde betrokken is geweest bij een gewapende strijd waarvan bekend is dat er op grote schaal misdrijven als bedoeld in artikel 1F zijn gepleegd;
- heeft betrokkene ten tijde van het eerste gehoor aangegeven dat hij criminele antecedenten heeft en blijkt het hier bij doorvragen te gaan om een ernstig misdrijf/ernstige misdrijven?

Indien één van voornoemde vragen positief kan worden beantwoord zijn de volgende vragen van belang:

- in welke periode heeft betrokkene deelgenomen aan betreffende handelingen en/of misdrijven (als bedoeld in artikel 1F);
- op welke wijze heeft betrokkene deelgenomen aan de handelingen en/of misdrijven (als bedoeld in artikel 1F);
- heeft betrokkene de handelingen en/of misdrijven (als bedoeld in artikel 1F) persoonlijk gepleegd;
- zijn de handelingen en/of misdrijven (als bedoeld in artikel 1F) onder verantwoordelijkheid van betrokkene als meerdere (leidinggevende en/of opdrachtgever) gepleegd;
- aan wie gaf betrokkene leiding en/of opdrachten;
- met welke meerdere(n) had betrokkene te maken;
- had betrokkene de mogelijkheid de handelingen en/of misdrijven (als bedoeld in artikel 1F) te voorkomen of zich ervan (bij de eerste mogelijkheid daartoe) te distantiëren?

Daarnaast zijn de volgende vragen van belang indien betrokkene behoorde tot een organisatie/dienstonderdeel/groepering:

- in welke periode is betrokkene lid geweest van en/of werkzaam geweest voor de betreffende organisatie/dienstonderdeel/groepering;
- wat was precies de naamgeving van het dienstonderdeel/deel van de groepering waar betrokkene actief voor was (bijvoorbeeld namen of nummers van regimenten en legerkorpsen, ook in de landstaal);
- was betrokkene in kwestie actief en bewust lid van en/of werkzaam bij de organisatie/dienstonderdeel/groepering, en zo ja, hoe;
- wat was de functie(inhoud) (taken, werkzaamheden, bevoegdheden, verantwoordelijkheden) van betrokkene binnen de organisatie/dienstonderdeel/groepering;
- wat waren de rangen en bevorderingen (inclusief benaming in de landstaal, jaar en reden van bevordering) van betrokkene binnen de organisatie/dienstonderdeel/groepering en waar (in welke plaats en district/provincie) was hij op welke moment werkzaam;
- hoe zag de hiërarchische structuur van de organisatie/dienstonderdeel/groepering eruit;
- waarom is betrokkene in dienst getreden bij en/of lid geworden van de organisatie/dienstonderdeel/groepering;
- is betrokkene getuige geweest van het door de organisatie/dienstonderdeel/groepering waarvoor betrokkene actief was plegen van misdrijven als bedoeld in artikel 1F, en zo ja, welke;
- was betrokkene ermee bekend dat de organisatie/ dienstonderdeel/groepering waarvoor betrokkene actief was misdrijven pleegde als bedoeld in artikel 1F en zo nee, heeft betrokkene enige inspanning gedaan om te weten te komen dat de organisatie/dienstonderdeel/groepering waarvoor betrokkene actief was misdrijven pleegde als bedoeld in artikel 1F?

Indien de AC-medewerker twijfelt over de toepasbaarheid van artikel 1F, moet hij contact opnemen met de unit 1F.

Tijdens het nader gehoor in het AC hoort een AC-medewerker de asielzoeker. Het rapport van nader gehoor dient een historisch (chronologisch) overzicht te bevatten van de werkzaamheden/activiteiten, rangen, functies, handelingen en dergelijke van betrokkene. Na ontvangst van de aanvullingen en correcties op het rapport van nader gehoor zal in overleg met de unit 1F worden beoordeeld of artikel 1F mogelijk van toepassing is. Zo ja, dan wordt betrokkene gewezen op de mogelijkheid dat artikel 1F kan worden tegengeworpen. Dit gebeurt door middel van een overdrachtsbrief die aan gemachtigde moet worden verzonden (bijlage 5). Na afronding van het nader gehoor wordt het dossier van betrokkene bij gebleken 1F-indicatie ter verdere behandeling toegezonden aan de unit 1F. Dit gebeurt door middel van een voorlegformat voor de unit 1F (bijlage 5). Alvorens het dossier wordt voorgelegd aan de unit 1F en betrokkene wordt gewezen op de mogelijkheid dat artikel 1F kan worden tegengeworpen, neemt de AC-medewerker contact op met deze unit. Indien betrokkene (hardnekkig) zwijgt of geen informatie geeft over het vermeende misdrijf/de vermeende misdrijven, dient de zaak ter beoordeling te worden overgedragen aan de unit 1F. De unit 1F geeft zo spoedig mogelijk uitsluitel over het vervolg van de procedure.

Voor aanmeldcentrum Schiphol geldt een bijzondere procedure voor plaatsing van de asielzoeker in het Grenshospitium als er sprake is van een evident geval waarin artikel 1F kan worden tegengeworpen. Hiervoor wordt verwezen naar C3/12.13.3.1, onder h Vc.

c. Wanneer doorverwijzen naar OC voor (aanvullend) nader gehoor op 1F-aspecten

Indien tijdens het eerste gehoor in het AC blijkt dat de aanvraag niet kan worden afgedaan op de imperatieve afwijzingsgronden van artikel 30 Vreemdelingenwet en daarbij tevens blijkt van mogelijke indicaties om artikel 1F tegen te werpen, kan er aanleiding zijn om betrokkene voor een nader gehoor met specifieke aandacht voor deze 1F-indicaties door te zenden naar het OC. Dit dient in een zo vroeg mogelijk stadium plaats te vinden, teneinde de besluitvorming niet onnodig te vertragen. Voordat hiertoe wordt besloten dient de AC-medewerker eerst contact op te nemen met de unit 1F. Indien in samenspraak met de unit 1F wordt besloten om het nader gehoor in het OC te laten plaatsvinden, kan de unit 1F de AC-medewerker alvast voorzien van relevante vragen. Ten behoeve van het nader gehoor in het OC dient de AC-medewerker in een interne memo de mogelijke 1F-indicaties en de eventuele relevante vragen aan te geven.

Indien uit het nader gehoor in het AC een indicatie naar voren komt omtrent artikel 1F dient betrokkene eveneens te worden doorgezonden naar het OC, zodat hij zich beschikbaar kan houden voor nader onderzoek naar de mogelijke toepasselijkheid van artikel 1F, waaronder begrepen een eventueel aanvullend gehoor of onderzoek door het Ministerie van Buitenlandse Zaken of andere hiertoe geëigende instanties. Dit dient in een zo vroeg mogelijk stadium plaats te vinden, teneinde de besluitvorming niet onnodig te vertragen. Ten behoeve van het aanvullend nader gehoor in het OC dient de AC-medewerker in een intern memo de mogelijke 1F-indicaties en eventuele relevante vragen aan te geven. Voor relevante vragen kan de AC-medewerker de unit 1F benaderen.

De elementen en concrete vragen die van belang zijn om zoveel mogelijk twijfel omtrent mogelijke 1F-indicaties weg te nemen worden genoemd onder b. Wellicht ten overvloede wordt opgemerkt dat allereerst contact dient te worden opgenomen met de unit 1F, alvorens deze vragen in een gehoor aan de orde komen. Indien de AC-medewerker twijfelt over de toepasbaarheid van artikel 1F, moet hij ook contact opnemen met de unit 1F.

2. Procedure in het OC: (aanvullend) nader gehoor op 1F-aspecten

Indien er aanwijzingen zijn dat artikel 1F mogelijk van toepassing is, en de aanvraag wordt afgedaan op de imperatieve afwijzingsgronden van artikel 30 Vreemdelingenwet, wordt verwezen naar de procedure zoals weergegeven onder 1a.

Indien uit het nader gehoor in het OC blijkt dat de aanvraag niet kan worden afgedaan op de imperatieve afwijzingsgronden van artikel 30 Vreemdelingenwet en daarbij tevens blijkt van mogelijke indicaties om artikel 1F tegen te werpen, dient betrokkene zich beschikbaar te houden voor nader onderzoek naar de mogelijke toepasselijkheid van artikel 1F, waaronder begrepen een eventueel aanvullend gehoor of onderzoek door het Ministerie van Buitenlandse Zaken of andere hiertoe geëigende instanties.

De elementen en concrete vragen die van belang zijn om zoveel mogelijk twijfel omtrent mogelijke 1F-indicaties weg te nemen worden genoemd onder 1b. Wellicht ten overvloede wordt opgemerkt dat allereerst contact dient te worden opgenomen met de unit 1F, alvorens deze vragen in een gehoor aan de orde komen. Indien de OC-medewerker twijfelt over de toepasbaarheid van artikel 1F, moet hij ook contact opnemen met de unit 1F.

Het (aanvullend) nader gehoor met specifieke aandacht voor 1F-aspecten in het OC dient in een zo vroeg mogelijk stadium plaats te vinden, teneinde de besluitvorming niet onnodig te vertragen. Tijdens het (aanvullend) nader gehoor hoort een OC-medewerker de asielzoeker. Het is van belang om aan de hand van concrete vragen gedurende het nader gehoor in het OC zoveel mogelijk twijfel omtrent mogelijke 1F-indicaties weg te nemen. Door gespecialiseerde 1F contactambtenaren van de unit 1F hoeft dan veelal geen aanvullend nader gehoor op 1F-aspecten meer te worden afgenomen. De OC-medewerker kan de unit 1F verzoeken om hem te voorzien van relevante vragen.

Het rapport van nader gehoor dient een historisch (chronologisch) overzicht te bevatten van de werkzaamheden/activiteiten, rangen, functies, handelingen en dergelijke van betrokkene. Na ontvangst van de aanvullingen en correcties op het rapport van nader gehoor zal in overleg met de unit 1F worden beoordeeld of artikel 1F mogelijk van toepassing is. Zo ja, dan wordt betrokkene gewezen op de mogelijkheid dat artikel 1F kan worden tegengeworpen. Dit gebeurt door middel van een overdrachtsbrief die aan gemachtigde moet worden verzonden (bijlage 5). Na afronding van het (aanvullend) nader gehoor in het OC wordt het dossier van betrokkene bij gebleken 1F-indicatie ter verdere behandeling toegezonden aan de unit 1F. Dit gebeurt door middel van een voorlegformat voor de unit 1F (bijlage 5). Alvorens het dossier wordt voorgelegd aan de unit 1F en betrokkene wordt gewezen op de mogelijkheid dat artikel 1F kan worden tegengeworpen, neemt de OC-medewerker contact op met deze unit.

Indien betrokkene (hardnekkig) zwijgt of geen informatie geeft over het vermeende misdrijf/de vermeende misdrijven, dient de zaak ter beoordeling te worden overgedragen aan de unit 1F. De unit 1F geeft zo spoedig mogelijk uitsluitsel over het vervolg van de procedure.

3. Verdere behandeling door unit 1F van de Regionale Directie Zuid-West

Het toezenden aan de unit 1F geschiedt na afronding van het (aanvullend) nader gehoor met specifieke aandacht voor 1F-aspecten in het AC of OC. Indien nodig vindt er een aanvullend nader gehoor plaats door gespecialiseerde 1F contactambtenaren van de unit 1F. De unit 1F beoordeelt verder of nadere informatie nodig is, zoals informatie over de organisatie waartoe betrokkene heeft behoord en dergelijke. Hiertoe kan gebruik gemaakt worden van de bij de IND aanwezige informatie, maar ook van informatie afkomstig van of verkregen via bijvoorbeeld het ministerie van Buitenlandse Zaken of andere hiertoe geëigende instanties. Dit alles dient in een zo vroeg mogelijk stadium plaats te vinden, teneinde de besluitvorming niet onnodig te vertragen.

Indien artikel 1F van toepassing is worden het voornemen en de beschikking opgesteld door de unit 1F. Voor het beleid inzake de bewijslast en-maatstaf wordt verwezen naar C1/5.13.3.3 Vc.

In alle gevallen dat artikel 1F van toepassing is wordt de korpschef hiervan in kennis gesteld in de zin dat betrokkene op geen enkele wijze verblijf mag worden toegestaan en dat iedere daartoe strekkende aanvraag dient te worden voorgelegd aan de IND, Regionale Directie Zuid-West, unit 1F-zaken. Bovendien wordt de korpschef verzocht om hiervan een aantekening te maken in zijn registratiesystemen.

In alle gevallen waarin artikel 1F van toepassing is wordt het Openbaar Ministerie hiervan in kennis gesteld, met het verzoek om te bezien of er termen aanwezig zijn om over te gaan tot strafrechtelijke vervolging. Hiervoor zijn getuigenissen van

belang. In dit kader wordt verwezen naar C3/10.15 Vc inzake getuigen van oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de menselijkheid.

Indien de unit 1F van mening is dat er onvoldoende aanknopingspunten zijn om artikel 1F tegen te werpen wordt het dossier overgedragen aan de oorspronkelijk behandelende Regionale Directie van de IND. Hier wordt de aanvraag verder beoordeeld.

Kort weergegeven is de toetsing als volgt:

Na toetsing aan artikel 30 Vreemdelingenwet wordt eerst gezien of er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat de asielzoeker zich schuldig heeft gemaakt aan een misdrijf in de zin van artikel 1F Vluchtelingenverdrag. Zo ja, dan dient de aanvraag te worden afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto tweede lid, onder k, Vreemdelingenwet. Zo nee, dan wordt gezien of de asielzoeker behoort tot de categorieën van artikel 29, eerste lid, Vreemdelingenwet en of er andere redenen zijn op grond van artikel 31 Vreemdelingenwet waarom de aanvraag moet worden afgewezen.

4. Procedure bij gezinsleden in het buitenland op wie mogelijk artikel 1F van toepassing is

Indien een asielzoeker op zelfstandige gronden in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel kunnen er aanwijzingen zijn dat artikel 1F mogelijk van toepassing is op een gezinslid in het buitenland, indien deze een verblijfsvergunning zou aanvragen in Nederland. Indien er sprake is van dergelijke aanwijzingen dient de betreffende IND-medewerker de korpschef hiervan in kennis te stellen, in de zin dat het betreffende gezinslid zich mogelijk schuldig heeft gemaakt aan misdrijven als bedoeld in artikel 1F, dat het gezinslid mogelijk op geen enkele wijze verblijf mag worden toegestaan en dat iedere daartoe strekkende aanvraag dient te worden voorgelegd aan de IND, Regionale Directie Zuid-West, unit 1F-zaken. Bovendien dient de korpschef te worden verzocht om hiervan een aantekening te maken in zijn registratiesystemen. De betreffende IND-medewerker (persoon met bevoegdheid tot wijzigen basisregistratie) dient hiervan de volgende aantekening te maken in INDIS (in het VS, onder basisregistratie, wijzig, opmerkingen): *“Bij aanvraag betreffende gezinslid (naam), contact opnemen met unit 1F”*.

Voor het beleid inzake de gezinsleden van een vreemdeling aan wie artikel 1F wordt tegengeworpen wordt verwezen naar C1/4.6.4 Vc.

5. (Her)beoordeling op toepasbaarheid artikel 1F bij personen die een naturalisatieaanvraag indienen

Indien een vreemdeling een naturalisatieaanvraag indient, dient te worden beoordeeld of de verblijfsvergunning mogelijk op onjuiste gronden is verleend en deze kan worden ingetrokken op grond van het feit dat artikel 1F mogelijk van toepassing is. Dit gebeurt nadat de naturalisatieaanvraag is opgevoerd en alvorens de inwilligbaarheid van die aanvraag wordt bepaald.

De unit 1F voert deze beoordeling binnen uiterlijk vijf werkdagen uit. Voor de te beoordelen zaken gebruikt zij de interne trefwoordenlijst (bijlage 4) als leidraad.

Indien de unit 1F in een bepaalde zaak nader onderzoek nodig acht dan wordt het fysieke dossier opgevraagd. De unit 1F stelt de gemeente en betrokkene schriftelijk op de hoogte van het ingestelde nadere onderzoek en de mogelijke duur ervan.

Indien in een zaak de verblijfsvergunning door de unit 1F per beschikking is ingetrokken, wordt de zaak teruggezonden naar de unit naturalisatie, die de naturalisatieaanvraag daarna afwijst. Indien uit het 1F-onderzoek is geconcludeerd geen toepassing te geven aan artikel 1F, wordt dit in het dossier aangetekend en het dossier ter verdere behandeling doorgestuurd aan de afdeling Naturalisatie.

Tot slot

Ter informatie zijn bij deze werkinstructie vijf voor de uitvoering van belang zijnde bijlagen bijgevoegd. Het betreft hier allereerst de definities van misdrijven tegen de vrede, oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de menselijkheid zoals weergegeven in het Neurenberg-Handvest van 1945 (bijlage 1), de definities van oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de menselijkheid zoals weergegeven in het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof van 1998 (bijlage 2), de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties (bijlage 3) en de interne trefwoordenlijst 1F-zaken (bijlage 4). Deze bijlagen zijn mede van belang voor het bepalen van de reikwijdte en (mogelijke) toepasbaarheid van artikel 1F. Daarnaast is informatie bijgevoegd over de voorlegging van 1F-zaken aan de unit 1F, waaronder het voorlegformat 1F-zaken en de overdrachtsbrief voor gemachtigde (bijlage 5).

Definitie van begrippen uit het Neurenberg-Handvest (8 augustus 1945)

Misdrijven tegen de vrede worden gedefinieerd in artikel 6 (a) van het Neurenberg-Handvest als: "(...) planning, preparation, initiation or waging of a war of aggression, or a war in violation of international treaties, agreements or assurances, or participation in a common plan or conspiracy for the accomplishment of any of the foregoing."

Oorlogsmisdrijven worden gedefinieerd in artikel 6 (b) van het Neurenberg-Handvest als: "(...) violations of the laws and customs of war. Such violations shall include, but not be limited to, murder, ill-treatment or deportation to slave labour or for any other purpose, of civilian population of or in occupied territory, murder or ill-treatment of prisoners of war or persons on the seas, killing of hostages, plunder of public or private territory, wanton destruction of cities, towns or villages, or devastation not justified by military necessity."

Misdrijven tegen de menselijkheid worden gedefinieerd in artikel 6 (c) van het Neurenberg-Handvest als: "(...) murder, extermination, enslavement, deportation and other inhumane acts committed against any civilian population, before or during the war; or persecutions on political, racial or religious grounds in execution of or in connection with any crime within the jurisdiction of the Tribunal (zijnde misdrijven tegen de vrede, oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de menselijkheid), whether or not in violation of the domestic law of the country where perpetrated."

Definitie van begrippen uit het Statuut van Rome inzake het Internationale Strafhof (Rome, 17 juli 1998)

Artikel 7

Misdrijven tegen de menselijkheid

1. Voor de toepassing van dit Statuut wordt verstaan onder misdrijf tegen de menselijkheid elk van de volgende handelingen, indien gepleegd als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval gericht tegen een burgerbevolking, met kennis van de aanval:

- a. moord;
- b. uitroeiing;
- c. slavernij;
- d. deportatie of onder dwang overbrengen van bevolking;
- e. gevangenneming of andere ernstige beroving van de lichamelijke vrijheid in strijd met fundamentele regels van internationaal recht;
- f. marteling;
- g. verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap, gedwongen sterilisatie, of enige andere vorm van seksueel geweld van vergelijkbare ernst;
- h. vervolging van een identificeerbare groep of collectiviteit op politieke gronden, omdat deze tot een bepaald ras of een bepaalde nationaliteit behoort, op etnische, culturele of godsdienstige gronden, of op grond van geslacht, zoals nader omschreven in het derde lid, of op andere gronden die universeel zijn erkend als ontoelaatbaar krachtens internationaal recht, in verband met een in dit lid bedoelde handeling of enig ander misdrijf waarover het Hof rechtsmacht heeft;
- i. gedwongen verdwijning van personen;
- j. apartheid;
- k. andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard waardoor opzettelijk ernstig lijden of ernstig lichamenlijk letsel of schade aan de geestelijke of lichamelijke gezondheid wordt veroorzaakt.

2. Voor de toepassing van het eerste lid:

- a. betekent „aanval gericht tegen een burgerbevolking” een wijze van optreden die met zich brengt het meermalen plegen van in het eerste lid bedoelde handelingen tegen een burgerbevolking ter uitvoering of voortzetting van het beleid van een Staat of organisatie, dat het plegen van een dergelijke aanval tot doel heeft;
- b. omvat „uitroeiing” het opzettelijk opleggen van levensvoorwaarden, onder andere de onthouding van toegang tot voedsel en geneesmiddelen, gericht op de vernietiging van een deel van een bevolking;
- c. betekent „slavernij” de uitoefening op een persoon van een of alle bevoegdheden verbonden aan het recht van eigendom, met inbegrip van de uitoefening van dergelijke bevoegdheid en bij mensenhandel, in het bijzonder handel in vrouwen en kinderen;
- d. betekent „deportatie of onder dwang overbrengen van bevolking” het onder dwang verplaatsen van personen door verdrijving of andere dwangmaatregelen uit het gebied waarin zij zich rechtmatig bevinden zonder dat daartoe krachtens internationaal recht gronden zijn;
- e. betekent „marteling” het opzettelijk veroorzaken van ernstige pijn of ernstig lijden, hetzij lichamenlijk, hetzij geestelijk, bij een persoon die zich in gevangenschap of in de macht bevindt van degene die beschuldigd wordt, met dien verstande dat onder marteling niet wordt verstaan pijn of lijden dat louter het gevolg is van, inherent is aan of samenhangt met rechtmatige sancties;
- f. betekent „gedwongen zwangerschap” de onrechtmatige gevangenschap van een vrouw die onder dwang zwanger is gemaakt, met de opzet de etnische samenstelling van een bevolking te beïnvloeden of andere ernstige schendingen van internationaal recht te plegen. Deze definitie mag in geen geval worden uitgelegd als een aantasting van nationale wetgeving met betrekking tot zwangerschap;
- g. betekent „vervolging” het opzettelijk en in ernstige mate ontne-men

van fundamentele rechten in strijd met het internationaal recht op grond van de identiteit van de groep of collectiviteit;

h. betekent „apartheid” onmenselijke handelingen van een vergelijkbare aard als de in het eerste lid bedoelde handelingen, gepleegd in het kader van een geïnstitutionaliseerd regime van systematische onderdrukking en overheersing door een groep van een bepaald ras van een of meer groepen van een ander ras en begaan met de opzet dat regime in stand te houden;

i. betekent „gedwongen verdwijning van personen” het arresteren, gevangen houden of afvoeren van personen door of met de machtiging, ondersteuning of bewilliging van een Staat of politieke organisatie, gevolgd door een weigering een dergelijke vrijheidsontneming te erkennen of informatie te verstrekken over het lot of de verblijfplaats van die personen, met de opzet hen langdurig buiten de bescherming van de wet te plaatsen.

3. Voor de toepassing van dit Statuut verwijst het begrip geslacht naar de beide geslachten, zowel het mannelijk als het vrouwelijk geslacht, in de context van de samenleving. Onder geslacht wordt niets anders verstaan dan hetgeen hiervoor is bepaald.

Artikel 8

Oorlogsmisdrijven

1. Het Hof heeft rechtsmacht ter zake van oorlogsmisdrijven in het bijzonder wanneer deze worden gepleegd als onderdeel van een plan of beleid of als onderdeel van het op grote schaal plegen van dergelijke misdrijven.
2. Voor de toepassing van dit Statuut wordt verstaan onder oorlogs-misdrijven:
 - a. ernstige inbreuken op de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949, namelijk een van de volgende handelingen tegen personen of goederen die ingevolge de bepalingen van het desbetreffende Verdrag van Genève zijn beschermd:
 - i. opzettelijk doden;
 - ii. marteling of onmenselijke behandeling, met inbegrip van biologische experimenten;
 - iii. opzettelijk veroorzaken van ernstig lijden, zwaar lichamelijk letsel of ernstige schade aan de gezondheid;
 - iv. grootschalige wederrechtelijke en moedwillige vernietiging en toeëigening van goederen zonder militaire noodzaak;
 - v. een krijgsgevangene of andere beschermde persoon dwingen dienst te nemen bij de strijdkrachten van een vijandige mogendheid;
 - vi. een krijgsgevangene of andere beschermde persoon opzettelijk het recht op een eerlijke en rechtmatige berechting onthouden;
 - vii. onrechtmatige deportatie of verplaatsing of onrechtmatige opsluiting;
 - viii. gijzelneming.
 - b. Andere ernstige schendingen van de wetten en gebruiken die toepasselijk zijn in een internationaal gewapend conflict binnen het gevestigde kader van het internationale recht, namelijk een van de volgende handelingen:
 - i. opzettelijk aanvallen richten op de burger-bevolking als zodanig of op individuele burgers die niet rechtstreeks aan vijandelijkheden deelnemen;
 - ii. opzettelijk aanvallen richten op burgerdoelen, dat wil zeggen doelen die geen militair doel zijn;
 - iii. opzettelijk aanvallen richten op personeel, installaties, materieel, eenheden of voertuigen betrokken bij humanitaire hulpverlening of vredesmissies overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties, zolang deze recht hebben op de bescherming die aan burgers of burgerdoelen wordt verleend krachtens het internationale recht inzake gewapende conflicten;
 - iv. opzettelijk een aanval inzetten in de wetenschap dat een dergelijke aanval bijkomstige verliezen aan levens of letsel onder burgers zal veroorzaken of schade aan burgerdoelen of omvangrijke, langdurige en ernstige schade aan het milieu zal aanrichten, die duidelijk buitensporig zou zijn in verhouding tot het te verwachten concrete en directe algehele militaire voordeel;
 - v. aanvallen of bombarderen met wat voor middelen ook van steden, dorpen, woningen of gebouwen, die niet worden verdedigd en

geen militair doelwit zijn;

vi. een combattant doden of verwonden die zijn wapens heeft neergelegd of zich niet meer kan verdedigen, en zich onvoorwaardelijk heeft overgegeven;

vii. op ongepaste wijze gebruik maken van een witte vlag, van de vlag of militaire onderscheidingstekens en uniform van de vijand of van de Verenigde Naties, alsmede van emblemen van de Verdragen van Genève, de dood of ernstig lichamelijk letsel ten gevolge hebbende;

viii. rechtstreekse of indirecte verplaatsing door de bezettende mogendheid van delen van haar eigen burgerbevolking naar het bezette grondgebied, of de deportatie of het verplaatsen van de gehele of een deel van de bevolking van het bezette grondgebied binnen dat grondgebied of daarbuiten;

ix. opzettelijk aanvallen richten op gebouwen bestemd voor godsdienst, onderwijs, kunst, wetenschap of charitatieve doeleinden, historische monumenten, ziekenhuizen en plaatsen waar zieken en gewonden worden samengebracht, mits deze geen militair doelwit zijn;

x. personen die zich in de macht van een tegenpartij bevinden, onderwerpen aan lichamelijke vermindering of medische of wetenschappelijke experimenten van welke aard ook, die niet worden gerechtvaardigd door de geneeskundige of tandheelkundige behandeling van de betrokken persoon of door diens behandeling in het ziekenhuis noch in zijn belang worden uitgevoerd, en die de dood ten gevolge hebben of de gezondheid van die persoon of personen ernstig in gevaar brengen;

xi. op verraderlijke wijze doden of verwonden van personen die behoren tot de vijandige natie of het vijandige leger;

xii. verklaren dat geen kwartier zal worden verleend;

xiii. vernietiging of inbeslagneming van goederen van de vijand tenzij deze vernietiging of inbeslagneming dringend vereist is als gevolg van dwingende oorlogsomstandigheden;

xiv. verklaren dat de rechten en handelingen van onderdanen van de vijandelijke partij vervallen, geschorst of in rechte niet-ontvankelijk zijn;

xv. onderdanen van de vijandige partij dwingen deel te nemen aan oorlogshandelingen gericht tegen hun eigen land, ook als zij voor de aanvang van de oorlog in dienst van de oorlogvoerende partij waren;

xvi. een stad of plaats plunderen, ook wanneer deze bij een aanval wordt ingenomen;

xvii. gebruik van gif of giftige wapens;

xviii. gebruik van verstikkende, giftige of andere gassen en overige soortgelijke vloeistoffen, materialen of apparaten;

xix. gebruik van kogels die in het menselijk lichaam gemakkelijk in omvang toenemen of platter en breder worden, zoals kogels met een harde mantel die de kern gedeeltelijk onbedekt laat of voorzien is van inkepingen;

xx. gebruik van wapens, projectielen en materieel en methoden van oorlogvoering die de eigenschap hebben overbodig letsel of node-loos lijden te veroorzaken of die van zichzelf geen onderscheid maken waardoor zij in strijd zijn met het internationale recht inzake gewapende conflicten, mits dergelijke wapens, projectielen en materieel en methoden van oorlogvoering vallen onder een algeheel verbod en zijn opgenomen in een bijlage bij dit Statuut, krachtens een amendement overeenkomstig de desbetreffende bepalingen in de artikelen 121 en 123;

xxi. wandaden begaan tegen de persoonlijke waardigheid, in het bijzonder vernederende en ontterende behandeling;

xxii. verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap zoals gedefinieerd in artikel 7, tweede lid, onder f, gedwongen sterilisatie of elke andere vorm van seksueel geweld die eveneens een ernstige inbreuk op de Verdragen van Genève oplevert;

xxiii. gebruikmaken van de aanwezigheid van een burger of een andere beschermde persoon teneinde bepaalde punten, gebieden of strijdkrachten

te vrijwaren van militaire operaties;

xxiv. opzettelijk aanvallen richten op gebouwen, materieel, medische eenheden en transport, alsmede personeel dat gebruik maakt van de emblemen van de Verdragen van Genève overeenkomstig internationaal recht;

xxv. opzettelijk gebruikmaken van uithongering van burgers als methode van oorlogvoering door hun voorwerpen te onthouden die onontbeerlijk zijn voor hun overleving, waaronder het opzettelijk belemmeren van de aanvoer van hulpgoederen zoals voorzien in de Verdragen van Genève;

xxvi. kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar bij de nationale strijdkrachten onder de wapenen roepen of in militaire dienst nemen dan wel hen gebruiken voor actieve deelname aan vijandelijkheden.

c. In geval van een gewapend conflict dat niet internationaal van aard is, ernstige schendingen van gemeenschappelijk artikel 3 van de vier Verdragen van Genève van 12 augustus 1949, namelijk een van de volgende handelingen begaan tegen personen die niet actief deelnemen aan de vijandelijkheden, waaronder leden van strijdkrachten die hun wapens hebben neergelegd en degenen die buiten gevecht zijn gesteld door ziekte, verwondingen, gevangenschap of andere oorzaken:

i. geweld tegen het leven en de persoon, in het bijzonder alle misdrijven tegen het leven gericht, verminking, wrede behandeling en marteling;

ii. wandaden begaan tegen de persoonlijke waardigheid, in het bijzonder vernederende en ontterende behandeling;

iii. gijzelneming;

iv. het uitspreken van veroordelingen en tenuitvoerleggen van executies zonder voorafgaand vonnis uitgesproken door een rechtmatig samengesteld gerecht dat alle gerechtelijke waarborgen biedt die algemeen als onmisbaar worden erkend.

d. Het tweede lid, onder c, geldt voor gewapende conflicten die niet internationaal van aard zijn en geldt derhalve niet voor gevallen van interne onlusten en spanningen, zoals oproer, geïsoleerde en sporadische gewelddadigheden of andere handelingen van vergelijkbare aard.

e. Andere ernstige schendingen van de wetten en gebruiken die gelden ingeval van gewapende conflicten die niet internationaal van aard zijn, binnen het gevestigde kader van internationaal recht, namelijk een van de volgende handelingen:

i. opzettelijk aanvallen richten op de burgerbevolking als zodanig of op individuele burgers die niet rechtstreeks aan vijandelijkheden deelnemen;

ii. opzettelijk aanvallen richten op gebouwen, materieel, medische eenheden en transport, en personeel dat gebruik maakt van de emblemen van de Verdragen van Genève overeenkomstig internationaal recht;

iii. opzettelijk aanvallen richten op personeel, installaties, materieel, eenheden of voertuigen betrokken bij humanitaire hulpverlening of vredesmissies overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties, zolang deze recht hebben op de bescherming die aan burgers of burgerdoelen wordt verleend krachtens het recht inzake gewapende conflicten;

iv. opzettelijk aanvallen richten op gebouwen bestemd voor godsdienst, onderwijs, kunst, wetenschap of charitatieve doeleinden, historische monumenten, ziekenhuizen en plaatsen waar zieken en gewonden worden samengebracht, mits deze geen militair doelwit zijn;

v. een stad of plaats plunderen, ook wanneer deze bij een aanval wordt ingenomen;

vi. verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap zoals gedefinieerd in artikel 7, tweede lid, onder f, gedwongen sterilisatie of elke andere vorm van seksueel geweld die eveneens een ernstige schending zijn van gemeenschappelijk artikel 3 van de vier Verdragen van Genève;

vii. kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar bij strijdkrachten of groepen onder de wapenen roepen of in militaire dienst nemen dan wel hen gebruiken voor actieve deelname aan vijandelijkheden;

viii. verplaatsing bevelen van de burgerbevolking om redenen die verband

houden met het conflict, tenzij de veiligheid van de betrokken burgers of dwingende militaire redenen dit vereisen;

ix. op verraderlijke wijze doden of verwonden van een strijdende tegenstander;

x. verklaren dat geen kwartier zal worden verleend;

xi. personen die zich in de macht van een andere partij bij het conflict bevinden onderwerpen aan lichamelijke verminking of aan geneeskundige of wetenschappelijke experimenten van welke aard ook, die niet gerechtvaardigd worden door de geneeskundige of tandheelkundige behandeling van de betrokken persoon of door diens behandeling in het ziekenhuis, noch in zijn belang worden uitgevoerd, en die de dood ten gevolge hebben of de gezondheid van die persoon of personen ernstig in gevaar brengen;

xii. vernietiging of inbeslagneming van goederen van een tegenstander tenzij deze vernietiging of inbeslagneming dringend vereist is als gevolg van de dwingende omstandigheden van het conflict;

f. Het tweede lid, onder e, geldt voor gewapende conflicten die niet internationaal van aard zijn en geldt derhalve niet voor gevallen van interne onlusten en spanningen zoals oproer, geïsoleerde en sporadische gewelddadigheden of andere handelingen van vergelijkbare aard. Het geldt voor gewapende conflicten die plaatsvinden op het grondgebied van een Staat in het geval van een langdurig gewapend conflict tussen overheidsautoriteiten en georganiseerde gewapende groepen of tussen deze groepen onderling.

3. Het tweede lid, onder c en e, laat onverlet de verantwoordelijkheid van een regering om de openbare orde in de Staat te handhaven of te herstellen of om de eenheid en territoriale integriteit van de Staat met alle legitieme middelen te verdedigen.

Doelstellingen en beginselen van de VN

Artikel 1

De doelstellingen van de Verenigde Naties zijn:

1. De internationale vrede en veiligheid te handhaven en, met het oog daarop: doeltreffende gezamenlijke maatregelen te nemen ter voorkoming en opheffing van bedreigingen van de vrede en ter onderdrukking van daden van agressie of andere vormen van verbreking van de vrede, alsook met vreedzame middelen en in overeenstemming met de beginselen van gerechtigheid en internationaal recht, een regeling of beslechting van internationale geschillen of van situaties die tot verbreking van de vrede zouden kunnen leiden, tot stand te brengen;
2. Tussen de naties vriendschappelijke betrekkingen tot ontwikkeling te brengen, die zijn gegrond op eerbied voor het beginsel van gelijke rechten en van zelfbeschikking voor volken, en andere passende maatregelen te nemen ter versterking van de vrede overal ter wereld;
3. Internationale samenwerking tot stand te brengen bij het oplossen van internationale vraagstukken van economische, sociale, culturele of humanitaire aard, alsmede bij het bevorderen en stimuleren van eerbied voor de rechten van de mens en voor fundamentele vrijheden voor allen, zonder onderscheid naar ras, geslacht, taal of godsdienst; en
4. Een centrum te zijn voor de harmonisatie van het optreden van de naties ter verwezenlijking van deze gemeenschappelijke doelstellingen.

Artikel 2

Bij het nastreven van de in artikel 1 genoemde doelstellingen, dienen de Organisatie en haar Leden te handelen overeenkomstig de volgende beginselen:

1. De Organisatie is gegrond op het beginsel van soevereine gelijkheid van al haar Leden.
2. Ten einde alle Leden de rechten en voordelen die uit het lidmaatschap voortvloeien deelachtig te doen worden, dienen de Leden van de Organisatie de verplichtingen die zij overeenkomstig dit Handvest op zich hebben genomen, te goeder trouw na te komen.
3. Alle Leden brengen hun internationale geschillen langs vreedzame weg tot een oplossing, op zodanige wijze dat de internationale vrede en veiligheid en de gerechtigheid niet in gevaar worden gebracht.
4. In hun internationale betrekkingen onthouden alle Leden zich van bedreiging met of het gebruik van geweld tegen de territoriale integriteit of de politieke onafhankelijkheid van een staat, en van elke andere handelwijze die onverenigbaar is met de doelstellingen van de Verenigde Naties.
5. Alle Leden verlenen de Verenigde Naties volledige bijstand bij elk optreden waartoe de Organisatie overeenkomstig dit Handvest overgaat en zij onthouden zich van het verlenen van bijstand aan een staat waartegen de Verenigde Naties een preventieve of dwangactie ondernemen.
6. De Organisatie draagt er zorg voor dat staten die geen Lid van de Verenigde Naties zijn overeenkomstig deze beginselen handelen, voor zover dit voor de handhaving van de internationale vrede en veiligheid noodzakelijk kan zijn.
7. Geen enkele bepaling van dit Handvest geeft de Verenigde Naties de bevoegdheid tussenbeide te komen in aangelegenheden die wezenlijk onder de nationale rechtsmacht van een staat vallen, noch wordt op grond van enige bepaling daarin van de Leden verlangd dat zij zodanige aangelegenheden krachtens dit Handvest tot een oplossing brengen. Dit beginsel staat de toepassing van dwangmaatregelen ingevolge Hoofdstuk VII evenwel niet in de weg.

Bijlage 4 (versie augustus 2004) bij Werkinstructie 256 inzake *Procedurele aspecten van artikel 1F Vluchtelingenverdrag*

B+D

B+D

B+D

B+D

B+D

B+D

Voorlegging 1F-zaken

Zaken waarin mogelijk sprake is van 1F-aspecten (zie ook de bijgevoegde interne trefwoordenlijst) en zaken van ingereisde familieleden van personen die bij de unit 1F in behandeling zijn, dienen alvorens zij daadwerkelijk worden voorgelegd te worden besproken met één van de medewerkers van de unit 1F van de regionale directie Zuid-West. De verklaringen op grond waarvan voorlegging wellicht mogelijk is (d.w.z. de verklaringen t.a.v. de werkzaamheden/activiteiten) dienen daartoe wel geloofwaardig en aannemelijk te zijn. Opgemerkt wordt dat de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van de werkzaamheden/activiteiten m.b.t. 1F-aspecten los staat van de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van bijvoorbeeld de verklaringen t.a.v. de uitreis.

Als de medewerker van de unit 1F te kennen geeft dat inderdaad wellicht sprake is van 1F-aspecten kan het dossier worden overgedragen aan de unit 1F.

De voorlegging dient te geschieden door middel van bijgevoegd voorlegformat.

In deze format dient het volgende te worden aangegeven:

1. dossiernummer;
2. naam/namen van de persoon/personen op wie artikel 1F van het Verdrag mogelijk van toepassing is;
3. door wie de zaak is overgedragen (naam, unit, regio, telefoonnummer);
4. met welke medewerker van de unit 1F is gesproken;
5. tot welke categorie van de trefwoordenlijst betrokkene behoort;
6. korte samenvatting van de carrière c.q. activiteiten op grond waarvan mogelijk sprake is van artikel 1F;
7. motivatie waarom de zaak wordt voorgelegd; en
8. of er vooronderzoek is gedaan en wat hiervan de resultaten zijn (bijv. rapporten van Amnesty International etc.)

Eventueel beschikbare relevante informatie dient te worden meegestuurd

Betrokkene/gemachtigde dient door middel van bijgevoegde overdrachtsbrief te worden geïnformeerd omtrent de overdracht naar de unit 1F.

Daarnaast moet het dossier worden:

- geordend (op datum verzending c.q. binnenkomst, interne stukken in het interne deel, dubbele stukken verwijderen), genummerd (bij elkaar horende stukken krijgen hetzelfde nummer en worden doorgenummerd met a,b,c etc.) en ontniet; en
- overgedragen aan de unit 1F.

De verzonden documenten dienen definitief te worden gesteld in INDIS.

Tot slot moet ervoor worden gezorgd dat alles in de juiste "procedurestap" staat.

Zaken die niet aan bovengenoemde voorwaarden voldoen worden geretourneerd!

Bijlagen:

- Voorlegformat 1F-zaken
- Overdrachtsbrief voor gemachtigde
- Interne trefwoordenlijst

Voorlegformat 1F-zaken

Dossiernummer 1F-er	
Naam/namen potentiële 1F-er(s) & geboorte datum	
Dossiernummer(s) meegestuurd(e) dossier(s) & vermelding familierelatie	
Vorgelegd door - Naam - Regio - Unit - Telefoonnummer	
Vorgelegd na telefonisch overleg met	
Categorie (conform interne trefwoordenlijst)	
Korte samenvatting van de carrière van betrokkene (bijv. rangen, functie, onderdeel van de organisatie waar betrokkene werkzaam was, duur werkzaamheden etc.)	
Motivatie voorlegging	
Relevante aanvullende informatie bijgevoegd?	Ja/Nee

Checklist voorlegging

1. Voorlegformat invullen.
2. Procedures in juiste stap zetten en documenten definitief stellen
3. Overdrachtsbrief naar gemachtigde versturen.
4. Dossier: ordenen
 nummeren
 ontnieten
5. Dossier overdragen aan unit 1F